Četvrtak, 18.02.2016.g.

Često se znam preispitivati o tome što je Gospodinova volja za mene i

moj život. Jer, puno sam darova primio a u prijašnjem dijelu svojeg

života koristio sam ih na razne načine. Najčešće u protivnosti s onim što

sam kroz obraćenje i rast u vjeri shvatio da sam trebao činiti.

S obraćenjem, a pogotovo s rastom u vjeri i duhovnosti, ti moji darovi su

se pročistili a dobio sam, ili možda, otkrio sam još neke.

I ZA SVE TO SAM POTPUNO SIGURAN DA NIJE RADI MOJE

ZASLUGE.

BOŽJA JE TO MILOST. GOSPODIN DAJE SVAKOME KAKO HOĆE I

KOLIKO HOĆE.

A ZLI ČEKA I POKUŠAVA RAZVITI MOJU OHOLOST DA SAM ZA

TO JA ZASLUŽAN.

U svemu tome što mi se događalo, dobio sam još jedan, poseban dar,

meni najdraži, STRAH BOŽJI.

I taj dar me uvijek drži malim i poniznim kako se ne bi uzoholio da sam

ja u nečemu posebno zaslužan što znam, što činim ili bi mogao činiti,

kakav jesam.

I taj dar me uvijek "tjerao" da se pitam: "GOSPODINE, ŠTO ŽELIŠ DA

ČINIM? ŠTO JE TVOJA VOLJA DA ČINIM?"

I u zadnje vrijeme mi je to pitanje, ta molitva Gospodinu, često u srcu i

na usnama.

I onda, kao utopljenik koji traži nešto za što bi se uhvatio, ja se poveselim

svakoj misli ili svjedočanstvu koje mi dadne smisao svim tim mojim

pitanjima o tome zašto sam dobio od Gospodina neke darove, što da

činim s njima, kako da izvršim NJEGOVU SVETU VOLJU za svoj život i

za živote svih onih koje mi šalje na moj životni put.

Takva jedna misao, svjedočanstvo, VELIKO OHRABRENJE I POTICAJ

u svemu što me muči, došli mi je neki dan preko drage svetice MALE

TEREZIJE OD DJETETA ISUSA.

Na LAUDATO TELEVIZIJI, koja mi je pravo osvježenje pa konačno,

ponekad, mogu pogledati i televiziju bez da moram isključivati ton ili

mijenjati kanale, slučajno sam naišao na emisiju o SVETOJ TEREZIJI

IZ LISIEUXU ili MALOJ TEREZIJI OD DJETETA ISUSA.

Predivna svetica, i jedina službena naučiteljica Crkve koja je bila

apsolutno teološki neuka. U nekoj od svojih knjiga je napisala:

"Isus se udostojao da me pouči o toj tajni zašto sve duše ne

dobivaju jednaku mjeru milosti…

On je pred moje oči stavio knjigu prirode i ja sam shvatila da je

sve cvijeće što ga je On stvorio lijepo, da sjaj ruže i bjelina

ljiljana ne uklanjaju miris male ljubice ni čarobnu jednostavnost

tratinčice.

Shvatila sam, kad bi svi cvjetovi htjeli biti ruže, priroda bi

izgubila svoj proljetni ures, a polja ne bi bila išarana tako

raznolikim cvijećem…

Tako je i u svijetu duša, koji je vrt Isusov.

On je htio stvoriti velike svece koji se mogu usporediti sa

ljiljanima i ružama, ali, on je stvorio i manjih svetaca koji se

moraju zadovoljiti time da budu ljubičice ili tratinčice, određene

da razveseljavaju pogled dragog Boga kad ga spušta k svojim

nogama.

Savršenstvo se sastoji u vršenju Njegove volje, da budemo ono

što On hoće da budemo.

Doista, budući da je svojstvo ljubavi da se ponizuje, kad bi sve

duše bile iste dušama visokih ljiljana, svetih učitelja koji svojom

naukom rasvjetljuju Crkvu, tada se dragi Bog ne bi spuštao

dosta nisko da i nas sve malene obuhvati svojom ljubavi.

Ali, on je stvorio dijete koje ne zna ništa i samo plače kao i

bijednog divljaka koji ima samo prirodni nagon da se po njemu

ravna i On se udostojava silaziti sve do njihovih srdaca – to su ti

poljski cvjetovi koji ga očaravaju…

Spuštajući se tako dragi Bog pokazuje svoju beskrajnu veličinu.

Kao što sunce u isti čas obasjava visoke cedre i svaki mali

cvijetak kao da je jedini na zemlji, isto se tako naš Gospodin

bavi svakom dušom kao da joj nema ravne. I kao što su u

prirodi sva godišnja doba raspoređena tako da se u određeni

dan rascvjetava i najponiznija tratinčica, isto je tako kod Njega

sve usklađeno na dobrobit svake duše."

" … *Savršenstvo se sastoji u vršenju Njegove volje, da budemo ono što*

On hoće da budemo …

… Spuštajući se tako dragi Bog pokazuje svoju beskrajnu veličinu… "

KOJA PREKRASNA ISTINA!

SVI MI MOŽEMO BITI SAVRŠENI!

I JA NEKAKO, U TIM SVOJIM PADANJIMA I DIZANJIMA, NOSEĆI

U SEBI STRAH BOŽJI, ŽELIM POSTATI SAVRŠEN.

I ZATO ME TAKO ČESTO MUČI DA LI VRŠIM SVETU BOŽJU

VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT I ŽIVOTE SVIH ONIH KOJE MI

GOSPODIN ŠALJE NA MOJ ŽIVOTNI PUT.

A tako često mi se čini da bi moga više, bolje, drugačije …

Nekako osjećam da sve svoje odgovore na pitanja koja me muče, neću

naći u ovom svojem zemaljskom životu.

SIGURNO NIJE NI TA DRAGA SVETICA.

ALI KADA SAM JOJ VIDIO SLIKU LICA, KADA JE MRTVA LEŽALA

U LIJESU, IZGLEDALA JE KAO ŽIVA JER SE NEKAKO SMIJEŠILA.

I IMAO SAM OSJEĆAJ DA JOJ JE LICE SJALO KAO DA JE ŽIVA.

TAKO POSLIJE SMRTI IZGLEDAJU LICA ONIH KOJI SU

IZVRŠILI SVETU BOŽJU VOLJU ZA SVOJE ŽIVOTE OVDJE

NA ZEMLJI.

TAKO BI HTIO DA IZGLEDA I MOJE LICE KADA ĆU LEŽATI U

LIJESU.

MIRNO, SPOKOJNO, RADOSNO.

TO BI ONDA ZNAČILO DA SAM, UNATOČ SVOJIM SILNIM

PADANJIMA I DIZANJIMA, IZVRŠIO SVETU BOŽJU VOLJU ZA

SVOJ ŽIVOT I DA MOGU MIRNO STATI PRED GOSPODINA.

A kada nekad "pužem" kroz svoj život, sve mi je to tako daleko

…

BESKRAJNO TI HVALA, MOJ LJUBLJENI

GOSPODINE, ŠTO ME NE NAPUŠTAŠ NI

KADA PADAM NI KADA PUŽEM!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.